

Sounds, Sweet airs and the art of longing: musikk av Corbetta, Dowland, Lanier, Lawes, Taylor, Torget og Vaughan Williams

Elisabeth Holmertz (sopran),
Fredrik Bock, barokkgitar og theorbe,
Poul Høxbro (low whistle)
Lawo LWC 1042 (58 minutter)
1 2 3 4 5 6

Om jeg så hadde min egen personlige geisha, tviler jeg på om jeg ville blitt mer sjarmert enn av denne CDen. Sånn med en gang kan man bli litt mistenksom: engelsk musikk fra det 16., 17., og 20. århundre, alt i en miks, med fire tone-settinger av Benedikte Torget, født i Oslo i 1971, til dikt av Brontë-søstrene. Men det holder til tusen, ikke minst på grunn av Elisabeth Holmertz' tolkninger: Hun synger nesten som om dette var folkesanger, nye og friske fra ås og eng – og karakteristisk understreket av det keltiske preget i Poul Høxbros fløytespill.

Fredrik Bocks diskrete støtte på barokkgitar og theorbe understreker også det folkemusikalske preget. Holmertz er åpenbart en dyktig skuespiller. Hun tar bolig i hver sang og former den til en liten dramatisk *scena*, nesten like direkte som la hun en hånd på skulderen din og så deg rett i øynene – mens renheten i stemmen hennes får håret til stritte i nakken din. Utforsk denne innspillingen: uansett hvilke problemer du har, så blir de skjøvet unna i en time.

Chopin

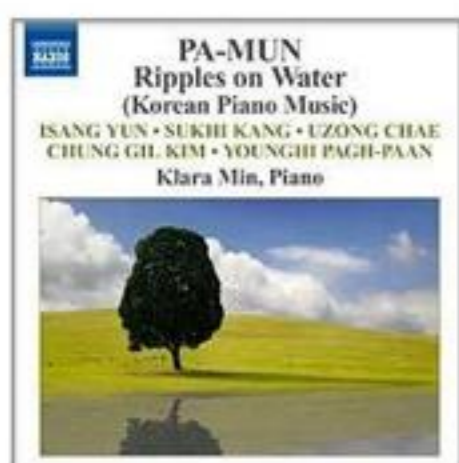
Mazurkaer: op. 24, nr. 1, 2 og 4; op. 30: nr. 3 og 4; op. 50, nr. 3; op. 59, nr. 1-3; op. 63, nr. 2 og 3; op. 67, nr. 2-4; op. 68, nr. 2 og 4
Klara Min (klaver)
Delos DE 3443 (52 minutter)
1 2 3 4 5 6

Hennes Naxos-CD med koreansk klavermusikk ble utgitt i 2011, men den gikk meg forbi da, og Chopin-CDen gir meg en unnskyldning til å ta den frem igjen. Den er like vakkert spilt som hennes Chopin gir forventning om. *Ripples on Water* (1971) av Younghi Pagh-Paan (f. 1971) og *Fünf Stücke* (1958) av Isang Yun (1917-95) byr på en underlig blanding av impresjonisme og modernisme – ikke mye personlighet, men ofte vakkert. Yuns *Interludium A* (1982) – med sine 13 minutter det aller lengste stykket på CDen – beveger seg fra henført innadvendthet til strittende virtuositet.

Gershwin arr. Stell *Rhapsody in Blue*;
Arnold arr. Ashford *English Dances*: Set II, op. 33; **Crittenden** *A Scottish Fantasy*; **Gorb arr. Eden** *Yiddish Dances*
VIDA Quitar Quartet
BGS Records BGS 121 (51 minutter)
1 2 3 4 5 6

Noe som skjer når du som anmelder kommer deg inn på adresselisten til PR-folk, er at du får allverdens materiale tilsendt som du ellers aldri ville brydd deg om. Men livet er fullt av lykkelige tilfældigheter: Jeg hadde aldri ventet at et arrangement av *Rhapsody in Blue* for fire gitarer ville vært så virkningsfullt som det er her, og de fire engelske dansene til den avdøde Malcolm Arnold (en slags manisk Harald Sæverud) er like kommuniserende. David Crittendens *A Scottish Fantasy* og Adam Gorb's *Yiddish Dances* er like fortryllende. Jeg vedder på at du må trampe takten.

Pagh-Paan *Ripples on Water*; **Yun** *Fünf Stücke*; *Interludium A* **Kang** *Piano Sketches*; **Chae** Preludier nr. 2, 7 og 8; **Kim Go Poong**: *Memory of Childhood*, nr. I-III
Klara Min (klaver)
Naxos 8.572406 (55 minutter)
1 2 3 4 5 6

Den korte *Piano Sketches* (1966) av Sukhi Kang (f. 1934) er uavvendelig modernistisk, men har en slags skjør sjarm. De tre preludiene – av hvor mange? det fremkommer ikke i Klara Mins informasjon – av Uzong Chae (f. 1968) er langt mildere. Nr. 2 (2003) klinger som oppdatert Debussy; nr. 7 (2004) spilles som en Lassus-motett; og nr. 8 (2004) er hypnotiserende minimalistisk. Programmet avsluttes med de første tre (av fire) satser fra suiten *Go Poong* fra 1982 – nei, jeg vet heller ikke hva det betyr, men undertittelen er *Barndomsminner* – av Chung Gil Kim (f. 1934). Ifølge Kim bygger verket på koreansk folkesang, men det kunne man aldri gjettet – i stedet antydes et eller annet statisk ritual, og et ganske kjedelig et også.

Den New York-baserte koreanske pianisten Klara Min vader inn i kokende konkurransehav når hun gir seg i kast med en CD med Chopin-mazurkaer, men hun kommer særdeles godt fra det, med et spisset øre for farger: Hun henter ut vakre klanger fra klaveret, og Delos har gitt henne tilsvarende varm og naturlig lyd. Synd da, med spill av slik kvalitet, at en halvtime av platens omfang står ubrukt. Jeg ville gjerne hørt mer av så fin musisering.

